

NEVOI, OBIECTIVE – NEVOI OBIECTIVE?

Mariana NICOLAE

Articolul de față își propune să exploreze modalități de adecvare a conținutului predării la “nevoile” persoanei care învață - denumită, în continuare, *student* indiferent de vârsta, genul sau tipul de activitate de învățare în care este inclusă – prin prezentarea proiectului *Concursul Național de Discurs Public (CNDP)* care a constituit parte a cercetării întreprinse în cadrul tezei de doctorat [8].

Ce? predăm este una din întrebările cheie pe care și le pune fiecare profesor, nu doar la început de ciclu de predare, cât mai ales cotidian când trebuie să selecționăm cu atenție informația *semnificativă* din avalanșa de informații care ne bombardează pe toate canalele și prin toate mediile existente în prezent. Răspunsuri sunt multiple, fiecare având avantaje și dezavantaje, dar cele care par să aibă succes sunt cele care țin cont de nevoile studentului, adică de *semnificația informației pentru student*.

Sunt însă nevoile studentului întotdeauna reale? Se suprapun ele peste lipsurile pe care le identificăm? Sunt aceste nevoi în armonie cu obiectivele programei pe care trebuie să o predăm? **(Ce)** Răspundem la una din întrebările tot mai des puse de studenți: *la ce ne va folosi?* Cu alte cuvinte: care sunt *obiectivele* pe care ni le propunem în procesul de predare? Cui aparțin, de fapt, aceste obiective: programei, studentului sau profesorului? Se suprapun aceste *obiective* cu cele ale studentului în propriul său proces de învățare?

Sunt întrebări pertinente pentru orice disciplină din planul de învățământ, dar par să fie mai acut percepute de profesorii de limbi străine care au sarcina nu foarte ușoară de a transmite și dezvolta cunoștințe despre un mijloc de comunicare – limba - a cărei cunoaștere “adecvată” nu garantează, însă, succesul în domeniul în care este folosit. După cum cunoașterea limbii materne nu asigură succesul la un interviu de angajare, la o negociere delicată, într-o declarație de dragoste, etc. Dar, evident, poate crește foarte mult șansele celor care știu s-o folosească în mod adecvat. Suntem la fel de impresionați de o exprimare elegantă, rafinată dar naturală, lipsită de ostentație cum suntem impresionați de simplitatea unui costum sau a unei rochii tip “designer”, uitând de multe ori că simplitatea și naturalețea se obțin în ambele situații cu mari eforturi

– financiare sau de pregătire specializată de-a lungul anilor de studiu. Acest proces este și mai accentuat într-o limbă străină.

Pornind de la întrebările de mai sus și încercând să clarificăm, pe de o parte, ce înseamnă competență de comunicare necesară studenților și, pe de alta, să oferim un obiectiv cât mai concret definit pentru motivarea învățării, am efectuat o cercetare în cadrul tezei de doctorat, care a continuat și structurat preocupări personale mai vechi în domeniu, și care și-a propus:

- a) să stabilească dacă, în contextul exploziei informaționale și a presiunilor Internetului, profesorii de limbi străine adoptă în mod *conștient* anumite strategii de predare în funcție de *nevoile* grupului țintă;
- b) să evedențieze modalitățile de ameliorare/optimizare a utilizării strategiilor didactice prin dezvoltarea/conștientizarea unor strategii de învățare adecvate la studenți, adică formarea și extinderea unui proces educațional interactiv bazat pe dezvoltarea de abilități de învățare mai degrabă decât pe creșterea volumului absolut de cunoștințe;
- c) să definească conceptul de competență de comunicare într-o limbă străină.

Cercetarea a încercat să stabilească **tipologia profesorului/studentului de succes** și să pună în evidență nevoia de reflexie și meditație personală pentru a defini practicile de succes. Altfel spus, dezvoltarea reflexului de identificare de *nevoi reale* și stabilire de *obiective* pe diverse parcursuri de timp atât pentru profesor cât și pentru student reprezintă o premiză clară a succesului.

În acest scop, studiul întreprins și-a propus următoarele obiective specifice:

- a) a demonstra că studenții cu rezultate mai slabe, vor reuși să le amelioreze atunci când există o motivație de tip instrumental;
- b) crearea de oportunități de comunicare reale – într-o situație semicontrolată – *Concursul Național de Discurs Public (CNDP)* inițiat în cadrul Academiei de Studii Economice București;
- c) îmbunătățirea calității discursului public în limba engleză ca urmare a pregătirii și participării la

- concursul amintit;
- d) evaluarea importanței tipurilor de feedback oferite de profesor pentru optimizarea rezultatelor învățării;
- e) evaluarea importanței feedbackului colegilor [1] pentru optimizarea rezultatelor învățării la studenți.

Vom prezenta în continuare câteva elemente definitorii ale competenței de comunicare orală și principalele obiective pentru dezvoltarea și perfecționarea acesteia, suport teoretic care a stat la baza elaborării proiectului CNDP.

Competența de comunicare orală

Există o dificultate reală în a defini competența de comunicare orală și mai ales în a evalua dezvoltarea acesteia. Acest lucru se datorează următoarelor cauze:

- ⇒ limba scrisă a fost considerată mai importantă decât limba vorbită. Dacă acest lucru avea o oarecare justificare în epoca anterioară telefonului sau radioului, în epoca modernă când “satul global” [5] există datorită comunicării orale, acest lucru este mai puțin explicabil;
- ⇒ evaluarea abilității de vorbire se face prin teste care au o mare doză de subiectivitate iar instituțiile care utilizează examene de limbă preferă să le evite;
- ⇒ testele de vorbire sunt dificil de administrat din punct de vedere logistic; ceea ce a făcut ca pentru examenele de bacalaureat sau admitere să nu se folosească. Rațiunile financiare (economii la scară pentru mii de candidați, câți are Academia de Studii Economice, de exemplu, la o sesiune de admitere) sunt majore și explică reticența instituțională în a le folosi.

Modelele tradiționale ale vorbirii oferă o schemă simplă și liniară de transmitere a informației: mesajul codificat de vorbitor este transmis ascultătorului pentru a fi decodificat.

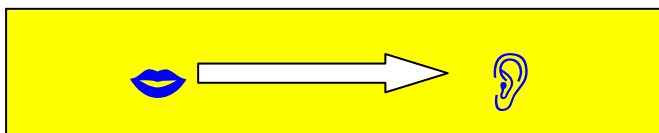

Figura nr. 1. Model tradițional de comunicare

Acest model simplist nu ține cont de natura interactivă a procesului de comunicare orală, de negocierea care are loc între parteneri pentru a înțelege mesajul.

Există *diverse semnificații* care stau la baza conceptului de comunicare orală sau abilitate de a vorbi. Astfel:

- din punct de vedere *literar*, vorbirea este **expresia orală a scrierii** - proprii (dacă este vorba de un vorbitor public) sau a unui autor (dacă ne referim la un actor, reporter știri etc.) – oricum este un mijloc alternativ de a prezenta un mesaj anterior scris;
- din punct de vedere *lingvistic*, vorbirea este manifestarea orală a **performanței competenței** [4] lingvistice sau comunicative a vorbitorului, adică este o manifestare nu totdeauna perfectă a cunoștințelor unui vorbitor cu privire la codul lingvistic;
- din punctul de vedere al *abordării comunicative*, vorbirea, comunicarea orală, este un **mijloc interactiv** de dezvoltare a relațiilor sociale și de schimb de informații.

Abordarea comunicativă pune accentul pe aspectul interactiv al vorbirii, adică pe utilizarea limbii în conversație, discuții sau negocieri în care sunt implicați cel puțin un vorbitor și cel puțin o persoană care ascultă. Există consens asupra importanței interacțiunii specifice comunicării orale, dar natura acestei interacțiuni nu a fost încă suficient studiată și înțeleasă. De abia în 1980, Canale și Swain [3] au avansat conceptul de **competență strategică** implicând *negocierea rândului-la-vorbire* (*turn-taking*), ca abilitate importantă în viața socială, dar nerecunoscută ca atare până relativ recent.

Rândul-la-vorbire este abilitatea necesară pentru transmiterea reușită a unui mesaj prin care au loc:

- inițierea
 - menținerea
 - întreruperea
 - reluarea
 - repararea/ajustarea
 - terminarea
- } interacțiunii.

Diferitele culturi au strategii mai mult sau mai puțin agresive de luare a cuvântului sau de menținere a intervenției, după cum există și multe diferențe de personalitate în acest domeniu. În acest sens este utilă urmărirea talk-show-urilor pe posturile de televiziune, indiferent de tematica abordată.

Cercetările [2] cu privire la trăsăturile limbii engleze utilizate în conversație au pus în evidență o serie de aspecte specifice, pe care le vom prezenta în continuare.

a) Trăsături prin care limba vorbită diferă de cea

scrisă, în primul rând varietatea vocabularului, evidențiată prin:

- ☛ varietatea structurilor gramaticale
- ☛ lungimea propozițiilor/frazelor
- ☛ utilizarea propozițiilor complete/incomplete
- ☛ nivelul de formalitate a vocabularului
- ☛ coeziunea dintre propoziții
- ☛ referiri la ipoteze/premize din exteriorul textului
- ☛ cantitatea de informații redundante
- ☛ cantitatea de limbaj redundant.

Pentru profesorul de limbi străine concluzia constă în conștientizarea faptului că foarte mult din ceea ce numim în clasă “vorbire” este acceptat sau respins în funcție de standardele de corectitudine pe care le folosim în evaluarea limbajelor scrise, nu orale. Din această cauză, limba engleză folosită de majoritatea absolvenților din ASE este resimțită ca artificială și învechită. Normele limbajului scris sunt mai rigide și mai conservatoare decât cele ale limbii vorbite. Profesorul de engleză trebuie să aibă în vedere continuu **ce?** și **pentru ce?** evaluează.

b) Limba vorbită are două funcții care nu se pot separa în viața reală (decât în situații excepționale):

❖ **funcția interacțională** [6], care pune accentul pe relația cu ascultătorul mai degrabă decât pe informația transmisă. Conținutul informațional – care există – este fie nesemnificativ (discuția despre vreme), fie vechi (amintirile despre experiențe trecute). El reprezintă ceea ce numim *conversația socială*, cu scopul de a întreține o relație, de a crea bunăvoință față de vorbitor, etc.

❖ **funcția tranzacțională** sau de transmitere de informații. Această funcție presupune punerea de întrebări pentru primirea unei informații noi, ca de exemplu comunicarea cursului valutar pentru ziua respectivă. Cu excepția profesorilor și a mamelor, oamenii resping întrebări din partea celor care știu deja răspunsul la ele. Transmiterea de informații învechite se sancționează în funcție de valorile culturii respective.

În conversațiile autentice este dificil de discriminat între cele două funcții, deoarece conversațiile debutează, de obicei, ca fiind interacționale, iar ulterior devin tranzacționale în fond sau redevin interacționale la final.

- Bună. Ce mai faci?.....
-
- Ce avem pe ordinea de zi la ședința de consiliu de după amiază?
-
- Salut. Ne vedem mai târziu.

c) Brown și alții fac distincția între lungimi diferite ale rândului-la-vorbire. Acestea se referă la durata perioadei de timp în care o persoană vorbește sau dorește să vorbească: de la conversațiile banale, în care replicile se succed rapid, ca schimbul de pase într-un meci de tenis, la o conferință în care există – de obicei – un singur rând tranzacțional lung.

d) Există “scenarii” pentru organizarea în tipare convenționale a comunicării orale: când ne adresăm unui funcționar public pentru a cere informații, când întrebăm direcția de mers pe stradă, când întrebăm cât este ceasul etc. Există un “scenariu” și pentru situația în care nu știm care este scenariul adecvat:.... “Nu știu exact cum să vă spun, dar.....”. Existența ‘scenariilor’ este foarte utilă pentru că ele precizează:

- ☛ **ce** putem spune (subiecte adecvate auditoriului, ocaziei și culturii respective);
- ☛ **cum** putem spune (nivelul adecvat de formalitate);
- ☛ **ordinea** în care spunem lucrurile (nu putem începe o conversație cu formule de încheiere).

e) Comunicarea orală este “negociată”. Negociem rândul-la-vorbire în mod evident (Pot să fac o precizare? Mai aveți întrebări?) sau mai puțin evident, prin mijloace nonverbale (ne dregem glasul, adoptăm o poziție ușor îndreptată spre interlocutor, dăm din cap etc).

Negociem, deseori, chiar subiectul conversației, mesajul transmis, prin solicitarea de clarificări și dezvoltări, cu repetări și rezumări dese pentru a controla dacă există consens asupra punctelor principale. Se oferă și se solicită feedback pentru a verifica dacă nu există blocaje ale procesului de comunicare. Feedbackul variază în funcție de canalul de comunicare și mediul în care are loc aceasta: el este verbal într-o conversație telefonică în care interlocutorii nu se văd și mai mult nonverbal în timpul unei prelegeri.

În consecință, profesorul de limba engleză care dorește să-și pregătească studenții pentru a comunica eficient în lumea reală, pentru a putea vorbi la telefon cu

parteneri străini, a negocia un contract în limba engleză, a participa la un prânz sau o cină de afaceri unde se face multă conversație socială, a face prezentări orale în fața unui public avizat sau a potențialilor cumpărători trebuie să **organizeze sarcini relevante de învățare** prin care să le dezvolte strategiile de comunicare orală. Activitățile cele mai relevante sunt cele care au, potrivit lui Nation (1989) [7], următoarele caracteristici:

- ⇒ **Finalitate** – finalitatea crește interesul față de sarcină prin prezentarea unui scop. Studenții își dau seama ce tipuri de activități trebuie să efectueze pentru a rezolva sarcina.
- ⇒ **Proceduri** – acestea permit divizarea activității în etape, implicând activități de vorbire tot mai numeroase și creând premisele pentru participarea fiecărui student.
- ⇒ **Roluri** – studenților li se atribuie roluri și responsabilități clare. De exemplu, dacă se organizează simularea unei dezbateri în care sunt implicați 4 studenți care au primit indicații clare asupra identității, scenariului situației etc., vor exista alți studenți care primesc diverse sarcini: de a înregistra ideile grupului, de a rezuma dezbaterile, a nota de câte ori participă fiecare din cei patru la discuție etc.
- ⇒ **Provocări** – acestea fac sarcina mai dificilă, dar în același timp mai interesantă. Se pot folosi competiția, limita de timp sau de cantitate, memoria, sau soluții ascunse.
- ⇒ **Diferența de informații** – pentru a ajunge la rezultat fiecare participant trebuie să știe ceva ce alții nu știu; aceasta oferă fiecărei persoane motivația de a participa, creează necesitatea înțelegerii celor spuse de ceilalți și creează un sentiment puternic de coeziune de grup pentru că fiecare este dependent de celălalt.

Crearea premizelor necesare participării la astfel de activități a condus la elaborarea proiectului *Concursul Național de Discurs Public (CNDP) în limba engleză* pe care îl prezentăm pe scurt în continuare.

Proiectul *Participarea la Concursul Național de Discurs Public în limba engleză* s-a desfășurat în perioada ianuarie - aprilie 2000. Fazele de desfășurare au fost următoarele:

- ☉ Analiza nevoii/opportunității desfășurării proiectului: 5 – 15 ianuarie 2000.
- ☉ Pregătirea potențialilor concurenți: 2 februarie -10 martie 2000.
- ☉ Realizarea fazei ASE: 15 – 22 martie 2000.
- ☉ Evaluarea rezultatelor în cadrul fazei ASE: 1 – 10

aprilie 2000.

- ☉ Participarea la faza națională (Parlamentul României): 14 aprilie 2000.
- ☉ Evaluarea finală: 1 – 10 mai 2000.

Obiectivele specifice ale proiectului CNDP au fost următoarele:

- ✓ verificarea prin teste a rezultatelor învățării de către studenți la limbă străină – concretizare a optimizării procesului de învățare.
- ✓ a demonstra că studenții cu rezultate mai slabe la limbi străine vor reuși să le amelioreze atunci când există o motivație de tip instrumental;
- ✓ crearea de oportunități de comunicare reale – într-o situație semicontrolată – *Concursul Național de Discurs Public (CNDP)* din cadrul Academiei de Studii Economice București.
- ✓ îmbunătățirea calității discursului public în limba engleză ca urmare a participării la concurs.
- ✓ a demonstra că există o corelație între rezultatele mai slabe ale unor studenți și strategiile de predare/învățare utilizate/practicate de profesori/studenți în grupă.
- ✓ evaluarea importanței feedbackului profesorului pentru optimizarea rezultatelor învățării la studenți.

Concursul Național de Discurs Public în limba engleză este un proiect al Uniunii vorbitorilor de limba engleză din România, asociație transprofesională, înființată în anul 1994, care își propune să contribuie la facilitarea comunicării interpersonale, în principal, prin intermediul limbii engleze.

Motivația proiectului a fost dată de acoperirea unui gol în sistemul de învățământ românesc actual în ceea ce privește dezvoltarea abilităților/deprinderilor de comunicare orală și discurs public ca elemente vitale pentru existența și dezvoltarea unei democrații autentice și pentru tranziția la o economie de piață.

Proiectul a cunoscut o popularitate din ce în ce mai accentuată datorită faptului că piața educațională românească nu era acoperită în această zonă și datorită stimulentei pe care CNDP le oferă tinerilor participanți: o competiție organizată în afara școlii, dar sub îndrumarea profesorilor de specialitate, respectiv de limba engleză, participarea la finală (în calitate de competitor sau de spectator) care se desfășoară în Parlamentul României, iar pentru locul I acordarea unei burse de o săptămână pentru participarea la Concursul Internațional de Discurs Public de la Londra.

Descrierea și justificarea proiectului în ASE

În învățământul tradițional, majoritatea activităților de vorbire desfășurate în cadrul procesului de predare – învățare sunt artificiale. Se cere studenților să vorbească pe o temă dată, să prezinte un referat, să țină un discurs în fața unui auditoriu imaginar. Activitatea respectivă, indiferent de cât de bine este pregătită de profesor și efectuată de student, rămâne un “*exercițiu*”, lipsit de fiorul autenticității. “*La ce ne folosește?*” este una din întrebările frecvente ridicate de studenți.

CNDP oferă o motivație clară, reală și extrem de stimulatoare pentru exercițiul vorbirii: șansa de a petrece o săptămână în Marea Britanie și de a te confrunta cu alți aproximativ 100 de tineri din întreaga lume care participă la Concursul Internațional de Discurs Public de la Londra. Întregul proiect este astfel conceput încât să ofere stimulente pe tot parcursul desfășurării lui și să încurajeze cât mai mulți tineri să participe.

În Academia de Studii Economice, implementarea acestui proiect a fost făcută cu ajutorul asociației studențești *VIP – Voluntari pentru Idei și Proiecte*. Constatând că există un interes real pentru obiectivele proiectului în rândul studenților, VIP a identificat, în plus, numeroasele dificultăți cu care se confruntă studenții când sunt puși în situația de a susține oral o lucrare scrisă: referate, lucrări pentru sesiunile de comunicări științifice, lucrări de diplomă, ș.a.

Obiectivele predării competenței de vorbire prin intermediul CNDP

a) Obiective generale:

- motivația de a-și expune în mod liber propriile opinii în public
- dezvoltarea responsabilității față de conținutul și calitatea discursului
- expunerea la diferite modele de structurare a discursului public în funcție de cultura de proveniență a vorbitorului și/sau publicului
- dezvoltarea spiritului de înțelegere și toleranță față de diversitatea punctelor de vedere exprimate de alții.

b) Obiective specifice:

- crearea de oportunități pentru practicarea abilităților de vorbire în public
- crearea unui cadru competițional pentru transferarea cunoștințelor și abilităților acumulate în procesul academic spre situații din viața reală
- canalizarea și focalizarea învățării eficiente a limbii

engleze și a abilităților de comunicare

- conștientizarea diferențelor culturale în structurarea discursului public, cu accent pe specificul culturii anglo-saxone față de cultura română în care elementul digresiv este preponderent
- conștientizarea importanței culturii și a valorilor tradiționale proprii
- dezvoltarea abilităților de cercetare și adunare de date pentru elaborarea și structurarea discursului public
- dezvoltarea abilităților de auto-evaluare și de gestionare a unui proces de liberă opțiune a studenților prin înscrierea și participarea neimpusă la CNDP.

Căi de realizare a obiectivelor

Realizarea obiectivelor de mai sus se poate asigura prin proiectarea, organizarea și coordonarea unui proiect care să ofere:

- a) un cadru coerent de exercitare a competenței de exprimare orală
- b) justificarea și încurajarea exprimării ideilor personale ale studenților asupra tematicii date
- c) dezvoltarea unui comportament adecvat și responsabil în exercitarea unor funcții publice – vorbitor/public
- d) utilizarea camerei video pentru înregistrarea performanței studenților și asigurarea feedbackului.

Participanții la proiect

La proiect au participat studenți din ASE cu vârsta între 18 - 20 de ani, selectați prin studierea unei scrisori de intenție și a unui CV în limba engleză, depuse la sediul asociației VIP. Au fost înscriși la concurs 34 de studenți, din care 5 s-au calificat pentru faza următoare.

Metoda de evaluare

Evaluarea s-a realizat prin:

- înregistrarea prestației studenților pe casetă video
- scop
- valoare pedagogică.

Criteriile de evaluare

Evaluarea prestației s-a făcut conform instrucțiunilor **Concursului internațional de discurs public** de la Londra, care sunt anunțate din timp atât concurenților cât și juriului. Aceste instrucțiuni prevăd următoarele

criterii de evaluare a prestației unui concurent și punctajul care poate fi acordat:

- a) Substanță (*claritate, structură, concentrare, dezvoltare, expunere, cunoașterea subiectului, echilibru*)
- b) Stil și tehnică (modalitate de prezentare, postură, contact vizual, gesticulație)
- c) Întrebări (*Abilitatea de a face față eficient și concis întrebărilor*)
- d) Impact general (*abilitatea de a comunica idei și sentimente și de a realiza obiectivele generale ale discursului*)

Punctaj

Se pot aloca până la 100 de puncte după cum urmează:

Substanță	40 puncte
Stil și tehnică	30 puncte
Întrebări	10 puncte
Impact general	20 puncte
TOTAL	100 puncte

Punctele sunt doar pentru juriu care nu este obligat să le facă publice.

Aceste criterii au fost cunoscute din timp atât de concurenți, cât și de membrii juriului. Concurenții au fost selecționați pe baza unei scrisori de intenție și a unui interviu în limba engleză. Cei selecționați au

participat la 6 sesiuni de pregătire în structurarea și prezentarea discursului public.

Trebuie menționat, de asemenea, că juriul a avut în componența sa nu numai profesori de limba engleză, ci și utilizatori, și, foarte important, un vorbitor nativ care să aibă aceeași percepție culturală cu cea a organizatorilor finalei de la Londra.

CONCLUZII

Proiectul descris a fost o reușită deoarece a atras un număr relativ mare de studenți (45) care au participat la sesiuni de pregătiri în afara orelor obișnuite de seminar. Chiar studenți ale căror notări au fost mai mici la seminarii au fost motivați, s-au înscris în proiect și au parcurs întregul program. Înregistrările video făcute cu aceste ocazii subliniază că studenții cu rezultate mai slabe la limbi străine vor reuși să le amelioreze atunci când există o motivație de tip instrumental.

Concursul Național de Discurs Public (CNDP) a creat oportunități de comunicare reale – într-o situație semicontrolată, ceea ce a permis îmbunătățirea calității discursului public în limba engleză a participanților.

Discuțiile pe marginea înregistrărilor video ale prestației participanților au subliniat importanța feedbackului, atât al profesorului cât și al colegilor, pentru optimizarea rezultatelor învățării.

REFERINȚE ȘI NOTE

1. din engleză *peer feedback* = feedback de la egal la egal, din partea colegilor.
2. BROWN, G. și alții, *Teaching the Spoken Language*. Cambridge, CUP, 1983.
3. CANALE, M., SWAIN, M. *Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing*, *Applied Linguistics* I:1-47, p.156, 1980.
4. CHOMSKY, N. *Knowledge of Learning: Its Nature, Origin and Use*, New York, Praeger, p.23, 1965.
5. McLUHAN MARSHALL *Galaxia Gutemberg*, 1975.
6. *interacțional* diferă de *interactiv*, fiind folosit într-un sens mai restrâns, specializat. Alți cercetători (Leech, G.N., *Semantics* 1974, Longman) denumesc această funcție fatică (după Malinowski – comuniune fatică).
7. NATION, 1989, apud [8]
8. STERN, H.H. *Issues and Options in Language Teaching*, University Press, Oxford, 1992.

9. NICOLAE, M. *Strategiile didactice și optimizarea procesului de predare/învățare la adulți și tineri. Aplicații la limba engleză. Teză de doctorat susținută public în iunie 2002.*

10. Iată prezentarea detaliată a criteriilor de evaluare așa cum sunt ele oferite în broșura concursului internațional de la Londra:

Substanță (*claritate, structură, concentrare, dezvoltare, expunere, cunoașterea subiectului, echilibru*)

- ✓ Informația nerelevantă trebuie penalizată în timp ce elementele selecționate atent și relevante față de subiect constituie puncte acordate de juriu.
- ✓ Discursul trebuie să atragă atenția publicului și să aibă o structură clară.
- ✓ Vorbitorul trebuie să facă dovada că a meditat asupra subiectului. Vorbitorul trebuie să demonstreze înțelegerea aspectelor prezentate și să le dezvolte într-un discurs logic și echilibrat.
- ✓ Juriul va trebui să aprecieze modalitatea de abordare a temei concursului, întreprinderile slabe și frivole urmând a fi descurajate.

Stil și tehnică (*modalitate de prezentare, postură, contact vizual, gesticulație*)

Această secțiune se referă la abilitățile retorice ale vorbitorului, ținând cont nu de **ce** se prezintă, ci de **cum** se prezintă. Vorbitorii trebuie să facă dovada abilităților oratorice, dar stilurile inutile încărcate sau pretențioase sunt penalizate. De asemenea, vorbitorii care citesc sau dau impresia că recită un discurs memorizat pot fi penalizați.

Următoarele zone trebuie să stea în atenția concurenților și a juriului:

- ✓ Vorbitorii trebuie să aibă o exprimare clară și hotărâtă.
- ✓ Dezvoltarea unei relații calde cu publicul trebuie recompensată.
- ✓ Folosirea echilibrată a gesticii și contactului vizual trebuie recompensată.
- ✓ Vorbitorii trebuie să știe să-și moduleze vocea într-un mod eficient și corect.
- ✓ Vorbitorii sunt recompensați pentru utilizarea eficientă și adecvată a spațiului de concurs.
- ✓ Organizatorii concursului recunosc și acceptă existența diferențelor culturale între țări în privința utilizării tehnicilor oratorice și vor ține cont de ele.

Întrebări (*Abilitatea de a face față eficient și concis întrebărilor*)

- ✓ Se recompensează dovada anticipării întrebărilor.
- ✓ Vorbitorul nu trebuie să exagereze cu un răspuns prea amplu care să evite alte întrebări.
- ✓ Vorbitorul trebuie să înțeleagă și să răspundă cu siguranță de sine, dând răspunsuri scurte și relevante.

Impact general (*abilitatea de a comunica idei și sentimente și de a realiza obiectivele generale ale discursului*)

- ✓ Este important ca discursul să capteze atenția publicului și să aibă o structură clară.
- ✓ Vorbitorii buni vor stabili o relație adecvată cu publicul.
- ✓ Folosirea eficientă a umorului sau/și a emoției trebuie recompensată.
- ✓ Stilul natural, fără excese de pregătire sau repetiție, ca și comentariile spontane, adecvate situației vor fi recompensate.